

Základní škola byla vystavěna jako trvalý a užitečný pomník Otci národa Františku Palackému. Iniciátorem její výstavby byl továrník Jan Křížan.

Základní kámen z místního kamenolomu byl přivezen na staveniště v sedm hodin večer dne 26. května 1926. Škola byla slavnostně otevřena dne 14. srpna 1932.

František Palacký

František Palacký se narodil 14. června 1798 v Hodslavicích na Moravě. Jeho otec byl luteránským učitelem ve vesnici. František měl 11 sourozenců a byl ze všech nejnadanější. Po škole u svého otce navštěvoval od roku 1807 německou školu v Kunvaldu (dnešní Kunín) u Nového Jičína. V roce 1809 ho otec z této školy odvolal, aby nepřešel na katolickou víru. Od roku 1809 studoval evangelickou latinskou školu v Trenčíně a od roku 1812 evangelické lyceum v Prešpurku (dnešní Bratislavě). Vysokoškolského vzdělání se mu však nedostalo a naprostou většinu znalostí získal samostudiem.

Palacký se stal s pomocí Niny Zerdahelyové vychovatelem dětí ve šlechtické rodině, aktivně a úspěšně se účastnil intelektuálních debat. Četl spisy různých obrozenců, zejména Jungmanna a společně s P. J. Šafaříkem napsal práci Počátkové českého básnictví, obzvláště prozodie (1818).

Roku 1820 se ve Vídni setkal s Josefem Dobrovským. Roku 1823 odjel do Prahy. V té době ovládal 11 jazyků, měl znalosti vybraného společenského chování, historie, věd, literatury. V Praze zůstal do konce života.

Po sňatku s bohatou dcerou právníka Terezií Měchurovou roku 1827 byl finančně zabezpečen

a tak se mohl maximálně věnovat bádání. V roce 1829 se zasloužil o vydávání českého Časopisu společnosti vlasteneckého muzea v Čechách a zúčastnil se založení Matice české. Začátkem třicátých let byl jmenován zemským historiografem - měl na starost sepsat dějiny Čech. Jeho největším historickým dílem jsou Dějiny národu českého v Čechách i v Moravě, na které se dlouho a pečlivě připravoval. Byl nesmírně pracovitý a podnikal cesty po mnoha evropských archivech. První díl vyšel roku 1836 v němčině a roku 1848 česky. Toto dílo popisuje historii českého národa od nejstarších dob až do nástupu Habsburků na český trůn v roce 1526. Nejvýše hodnotí dobu husitskou.

Roku 1843 vstupuje Palacký do politiky - byl požádán o přednášky státoprávních dějin Čech. Spolu s Karlem Havlíčkem zastával myšlenky austroslavismu.

Během revoluce v roce 1848 byl do politiky vtažen nejprve vládními kruhy. Stal se členem Národního výboru a předsedou Slovanského sjezdu. Po veřejném dopise frankfurtskému sněmu z 11. dubna 1848 se stal František Palacký symbolem českého veřejného života. Byl pro zachování Rakouska jako federativního soustátí. Rakousko se nesmělo stát součástí Německa, protože by tím byla narušena rovnováha v Evropě - na jedné straně Německo, na druhé Rusko.

Po potlačení revoluce byl donucen stáhnout se z politického života a v období Bachova absolutismu byl soukromým literátem a dějepiscem. Roku 1861 se opět vrátil do politiky. Byl členem panské sněmovny a zároveň opět spolupracoval se šlechtou. Stal se představitelem staročechů. Své politické představy formuloval v úvaze Idea státu rakouského (1865).

Roku 1868 se Palackému dostalo cti prvního poklepání na základní kámen budoucího Národního divadla. Zanedlouho poté se mu začalo říkat Otec národa.

František Palacký zemřel 26. května 1876 na zápal plic. Smutečního pochodu Prahou se zúčastnilo asi 50 000 lidí. Rakev s jeho ostatky byla uložena do rodinné hrobky v Lobkovicích.

